

El Kumbh Mela d'enguany

Mentre el papa de Roma meditava acabant de decidir-se a renunciar, mentre anunciava als catòlics el fet inesperat, a l'altra banda del món, prop de la ciutat d'Allahabad, milions i milions

Joan Francesc Mira

d'hinduïstes celebraven el Kumbh Mela i durant els mesos de gener i febrer es banyaven massivament en les aigües sagrades de la confluència dels rius sants Ganges i Yamuna i el riu mític Saraswati. El 10 de març, dia del Maha Shrivatri, l'últim dels dies importants de les festes, els cardenals cavil·laven a Roma sobre el temps que trigaria a sortir el fum blanc. El festival del gran bany, el Kumbh Mela, de magnitud difícilment comparable (més milions que en el pelegrinatge a la Meca, més que en els anys de jubileu a Roma, més que en cap lloc del món) commemora, o celebra un fet puntual de la mitologia hinduïsta, quan durant una batalla entre déus per la possessió d'un pitxer (*kumbh*) de nèctar diví en caigueren quatre gotes sobre els quatre punts on s'ha concentrat durant segles i segles el pelegrinatge. De manera que els fidels que –amb l'esperit ben preparat, l'ànima oberta i el cos disposat al ritual– acudeixen al lloc consagrat, podran sortir dels banys fluvials perfectament nets de pecat, purificats, lleugers, alliberats de les pors i les penes. Uns textos de la web oficial del pelegrinatge expliquen el sentit més profund de la festa: “El Kumbh és un pitxer. Kumbh és el cos humà, és l'abdomen, i el mar, la terra, el sol i Vixnu són sinònims de Kumbh. El pitxer, la mar, els rius, les basses i el pou són símbols de Kumbh, ja que l'aigua d'aquests llocs està coberta per tots costats. El cel té la cobertura del vent, el sol cobreix l'univers sencer amb la seua llum, i el cos humà està cobert amb cèl·lules i teixits. Per això és Kumbh. El desig, que és ànsia, és també Kumbh. El déu Vixnu és també Kumbh ja que es compenetra amb la creació sencera, la creació es compenetra amb ell”. A continuació, hi ha una fotografia amb una multitud de *sadhu*, els savis ascètics en pèl integral, amb grans barbes i amb els cabells convertits en trenes fines llarguíssimes empastifades no sé si amb fang o amb cendra. I continua l'explicació oficial: “Kumbh és la confluència de totes les nostres cultures. És el símbol del despertar espiritual. És el flux etern

de la humanitat. És el flux de la vida mateixa. És el símbol de la confluència de la natura i la humanitat. Kumbh és la font de tota energia. Els rius sants són el símbol del flux líric de la humanitat. Els rius són indicadors del flux de l'aigua

de la vida en el cos humà mateix”. I acaba: “L'Himàlaia és la residència de l'ànima dels déus. El sant Ganges emprèn des d'allí el seu viatge, abraçant els boscos, els savis de la muntanya i la cultura dels poblets. La seua aigua santa és considerada ella mateixa un nèctar”.

Amb atractius tan poderosos, es comprèn l'aflluència de milers de savis nus (les sàvies es despullen d'amagat), les corredisses per llançar-se en pèl a l'aigua beneïda, el bany de tantíssims milions de fidels. En definitiva, si en alguna cosa poden competir les creences religioses és en capacitat de fantasia i, de tant en tant, en explicacions poètiques dels fets més difícils de creure. Que els fidels puguen menjar-se el cos d'un déu i beure-se'n la sang en forma de pa i de vi, no de manera simbòlica sinó del tot material, és una creença que es resisteix tant a l'acceptació racional com la fe en aquelles gotes de nèctar del pitxer dels déus i la seua eficàcia prodigiosa en el ritual del bany dels rius. Eficàcia que es manifesta de manera perfecta en cada Kumbh Mala, els de cada sis anys i els de cada dotze anys, i de manera suprema en el Maha Kumbh, el Gran Kumbh, cada 144 anys, com ha estat el d'aquest 2013. El dia de la inauguració ja s'hi havien presentat uns dotze milions de pelegrins. Entre els quals el senyor Rajkumar Sing, empleat públic, que hi hagué de viatjar durant tres dies, amb tren, amb bus i a peu, però que tenia clar el resultat: “Crec que un bany en el dia més propici m'alliberarà de tots els meus pecats, i ens donarà seguretat a mi i a la meua família en el futur”. Es pot creure, doncs, qualsevol cosa, i en això la competència és difícil, vista la varietat infinita. Però no qualsevol fe reuneix, al llarg d'unes poques setmanes de banys, entre 100 i 150 milions de fidels. El pròxim papa, doncs, no hauria de fer com Joan Pau II, que volgué reforçar la fe catòlica amb espectacles de masses. Comparats amb les masses de banyistes hindús sempre faran el ridícul.

“El Kumbh és un pitxer. Kumbh és el cos humà, és l'abdomen, i el mar, la terra, el sol i Vixnu són sinònims de Kumbh. El pitxer, la mar, els rius, les basses i el pou són símbols de Kumbh, ja que l'aigua d'aquests llocs està coberta per tots costats. El cel té la cobertura del vent, el sol cobreix l'univers sencer amb la seua llum, i el cos humà està cobert amb cèl·lules i teixits. Per això és Kumbh”